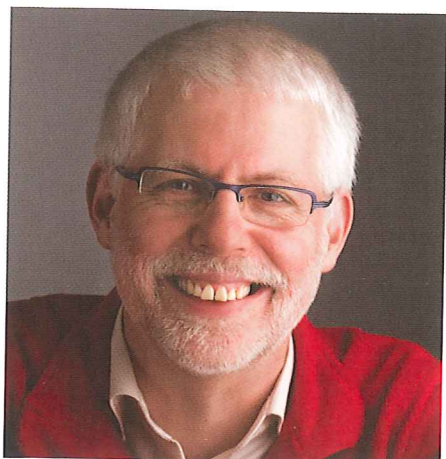

Vijf vragen aan

Oikos David Renkema

David Renkema

In de rubriek Vijf vragen aan stelt de redactie lastige vragen aan mannen en vrouwen uit het netwerk van Mensen met een Missie die naar vermogen bijdragen aan een betere wereld. De vragen komen uit het boek van de Zwitserse auteur Max Frisch getiteld Lastige vragen. Ze dagen de geïnterviewde uit om verder te gaan dan het cliché. Deze keer de beurt aan David Renkema van stichting Oikos.

1. Hebt u gevoel voor humor als u alleen bent?

Humor is herkennen van en lachen om de eigen onhandigheden, soms ook zichtbaar in het leven van anderen. Humor is ook een wijze van omgaan met de gebrokenheid van het leven. Humor is voor mij dus niet per definitie een gezelschapsspel. Maar als ik de keuze heb, dan graag humor met anderen!

2. Hoopt u m.b.t. de toestand in de wereld op: redelijkheid? een wonder? dat het blijft gaan zoals tot dusver?

De oecumene staat voor de verbondenheid met heel de bewoonde wereld. Hoop is één van de drie christelijke deugden. Mijn inzet richt zich op een goed bestaan voor en van ieder mens, te samen met alle mensen van goede wil. De verleiding om deze inzet te verbinden met de maakbaarheid van een ideale samenleving is groot. Dergelijke utopieën leiden bijna onontkoombaar tot het in alle redelijkheid schenden van mensenrechten. Het passief wachten op een wonder – stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw – staat daar tegenover. Dat is voor mij geen alternatief. Ik streef naar een volhardende inzet, ontvankelijk voor de tekenen van hoop.

3. Welke problemen lost het goede huwelijk op?

Een huwelijk is de bezegeling van de liefde tussen twee mensen, de bereidheid om vreugde en verdriet te delen. Ik hoop verre te blijven van een huwelijk als instrument.

4. Wat denkt u dat men u kwalijk neemt, en wat neemt u uzelf kwalijk, en als het niet om hetzelfde gaat: waarvoor vraagt u eerder excuus?

Mijn interesse in de argumenten en beweegredenen kan het nemen van beslissingen lastig maken. Het verlangen om nog meer invalshoeken te leren kennen, ervaar ik als een lastige eigenschap.

Ik weet dat ook anderen moeite hebben met deze karaktertrek. Hinderlijk is dat deze empathie meer dan eens verward wordt met sympathie, maar dit terzijde.

5. Wat doet u voor geld niet?

Geld is van origine een ruilmiddel. Ik heb een contract met de stichting Oikos, waarbij Oikos mij betaalt voor mijn werk. Dankzij dat geld kunnen mijn vrouw en ik een huis huren en inrichten, eten en drinken,

ons verplaatsen, met vakantie gaan, boeken kopen, uitgaan etc. Het enige wat ik moet doen, is te werken voor een organisatie die werkt aan veranderingen in Nederland met het oog op een rechtvaardige, participatieve en duurzame samenleving wereldwijd. Kortom, een goede ruil. Enkele jaren geleden kregen we van een buurman het aanbod om deel te nemen aan een soort piramidespel. Hij had waargenomen dat we veel mensen kennen, dus alle kans om snel rijk te worden. Vrienden en kennissen zouden zo een middel worden om geld te 'verdiene'. Ons antwoord aan de buurman spreekt voor zich. ■

David Renkema (1956) is werkzaam bij de stichting Oikos te Utrecht. Hij is daar o.a. coördinator van het Kenniscentrum Religie en Ontwikkeling. Mensen met een Missie is sinds dit jaar aangesloten bij het Kenniscentrum. Vanaf 15 maart 2011 is David een aantal maanden directeur a.i. van Oikos. Hij en zijn echtgenote hebben twee zonen gekregen, beiden met ernstige meervoudige beperkingen en beiden op jonge leeftijd overleden.